

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2014/49/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 16 aprilie 2014

privind schemele de garantare a depozitelor

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ a fost modificată substanțial ⁽⁴⁾. Întrucât se impun noi modificări, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea respectivei directive.
- (2) Pentru a facilita inițierea și desfășurarea activității instituțiilor de credit, este necesar să se elimine anumite diferențe dintre legislațiile statelor membre în ceea ce privește regulile în materie de scheme de garantare a depozitelor (SGD) aplicabile acestor instituții de credit.
- (3) Prezenta directivă reprezintă un instrument esențial pentru realizarea pieței interne din punctul de vedere al libertății de stabilire și al libertății de a presta servicii financiare în domeniul instituțiilor de credit, sporind totodată stabilitatea sistemului bancar și protecția deponenților. Având în vedere costurile economice totale generate de falimentul unei instituții de credit, precum și impactul negativ asupra stabilității financiare și încrederii deponenților, este indicat nu numai să se stabilească obligații de rambursare către deponenți, ci și să se permită statelor membre să aibă suficientă flexibilitate pentru a autoriza SGD-urile să pună în aplicare măsuri de diminuare a posibilității apariției unor creanțe viitoare împotriva SGD-urilor. Aceste măsuri ar trebui să respecte întotdeauna normele privind ajutoarele de stat.
- (4) Pentru a ține seama de integrarea crescândă pe piața internă, ar trebui să fie posibilă fuzionarea SGD-urilor din diferite state membre sau crearea unor scheme transfrontaliere separate pe bază de voluntariat. Statele membre ar trebui să asigure suficientă stabilitate și o componență echilibrată a SGD-urilor noi și a celor existente. Ar trebui evitate efectele negative asupra stabilității financiare, cum ar fi în cazul în care sunt transferate într-o SGD transfrontalieră doar instituțiile de credit cu un profil de risc ridicat.

⁽¹⁾ JO C 99, 31.3.2011, p. 1.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 februarie 2012 (JO C 249 E, 30.8.2013, p. 81) și Decizia în primă lectură a Consiliului din 3 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁽³⁾ Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 1994 privind sistemele de garantare a depozitelor (JO L 135, 31.5.1994, p. 5).

⁽⁴⁾ A se vedea anexa III.

- (5) Directiva 94/19/CE impune Comisiei, atunci când este cazul, să prezinte propuneri de modificare a respectivei directive. Prezenta directivă include armonizarea mecanismelor de finanțare a SGD-urilor, introducerea contribuțiilor în funcție de risc, precum și armonizarea sferei de produse și de deponenți care beneficiază de acoperire.
- (6) Directiva 94/19/CE se bazează pe principiul armonizării minime. În consecință, în prezent în Uniune există SGD-uri având caracteristici foarte diferite. Ca urmare a cerințelor comune prevăzute în prezenta directivă, ar trebui să se asigure deponenților un nivel uniform de protecție în întreaga Uniune, concomitent cu același nivel de stabilitate a SGD-urilor. În același timp, aceste cerințe comune sunt extrem de importante pentru a elimina denaturările pieței. Prezenta directivă contribuie, prin urmare, la finalizarea pieței interne.
- (7) Drept consecință a prezentei directive, deponenții vor beneficia de un acces mult îmbunătățit la SGD-uri, grație unui domeniu de aplicare lărgit și clarificat, unor perioade de rambursare mai scurte, unor informații îmbunătățite și unor cerințe de finanțare solidă. Acest lucru va spori încrederea consumatorilor în stabilitatea financiară pe întreaga piață internă.
- (8) Statele membre ar trebui să se asigure că SGD-urile lor dispun de practici de guvernare solide și că întocmesc rapoarte anuale de activitate.
- (9) În eventualitatea închiderii unei instituții de credit insolabile, deponenții la oricare dintre sucursalele situate într-un stat membru, altul decât cel în care instituția de credit își are sediul, ar trebui să fie protejați prin aceeași SGD ca și ceilalți deponenți la instituția de credit respectivă.
- (10) Prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să includă în domeniul său de aplicare instituțiile de credit astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ care nu intră sub incidența Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ în temeiul articolului 2 alineatul (5) din respectiva directivă. Statele membre ar trebui să fie capabile să decidă că, în sensul prezentei directive, casa centrală și toate instituțiile de credit afiliate casei centrale respective sunt tratate drept o singură instituție de credit.
- (11) În principiu, prezenta directivă impune fiecărei instituții de credit să devină membră a unei SGD. Un stat membru care acceptă sucursale ale unei instituții de credit care își are sediul într-o țară terță ar trebui să decidă cum să aplice prezenta directivă acestor sucursale și să țină cont de nevoia de protecție a deponenților și de păstrare a integrității sistemului financiar. Deponenții la aceste sucursale ar trebui să fie pe deplin conștienți de acordurile de garantare care îi afectează.
- (12) Ar trebui să fie recunoscut faptul că există sisteme instituționale de protecție (SIP) care protejează instituția de credit în sine și care garantează, în special, lichiditatea și solvabilitatea acesteia. Dacă o astfel de schemă este separată de SGD, rolul său de protecție suplimentară ar trebui luat în considerare la stabilirea contribuțiilor membrilor săi la SGD-uri. Nivelul armonizat al acoperirii prevăzut de prezenta directivă nu ar trebui să afecteze schemele care protejează instituțiile de credit în sine, decât dacă acestea efectuează rambursări către deponenți.
- (13) Fiecare instituție de credit ar trebui să participe la o SGD recunoscută în temeiul prezentei directive, asigurându-se astfel un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și condiții de concurență echitabile între instituțiile de credit, precum și prevenirea arbitrajului de reglementare. SGD ar trebui să fie în măsură să ofere această protecție în permanență.
- (14) Funcția de bază a unei SGD este aceea de a proteja deponenții de consecințele insolvenței unei instituții de credit. SGD-urile ar trebui să fie în măsură să ofere această protecție în mai multe moduri. SGD-urile ar trebui utilizate în special pentru a oferi rambursări deponenților în temeiul prezentei directive (o funcție de „ghîșeu de plăți”).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (15) SGD-urile ar trebui, de asemenea, să asiste în finanțarea rezoluției instituțiilor de credit în conformitate cu Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾.
- (16) De asemenea, ar trebui să fie posibil, în limitele permise de dreptul intern, ca o SGD să depășească simpla funcție de rambursare și să utilizeze resursele financiare disponibile pentru a preveni falimentul unei instituții de credit, evitând astfel costurile pe care le implică rambursarea către deponenți, precum și alte efecte negative. Totuși, aceste măsuri ar trebui puse în practică într-un cadru clar definit și ar trebui să respecte în orice caz normele privind ajutoarele de stat. Printre altele, SGD-urile ar trebui să dispună de sisteme și proceduri adecvate pentru selectarea și punerea în aplicare a unor astfel de măsuri și pentru monitorizarea riscurilor aferente. Punerea în aplicare a unor astfel de măsuri ar trebui să fie supusă impunerii de condiții asupra instituției de credit, care să implice cel puțin monitorizarea mai strictă a riscurilor și drepturi suplimentare de verificare pentru SGD-uri. Costurile măsurilor luate pentru a preveni falimentul unei instituții de credit nu ar trebui să depășească costurile de îndeplinire a obligațiilor legale sau contractuale ale respectivei SGD în ceea ce privește protecția depozitelor acoperite la instituția de credit sau a instituției înseși.
- (17) SGD-urile ar trebui, de asemenea, să poată lua forma unui SIP. Autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a recunoaște SIP-urile drept SGD-uri dacă îndeplinesc criteriile prevăzute în prezenta directivă.
- (18) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice schemelor contractuale sau SIP-urilor care nu sunt recunoscute oficial drept SGD-uri, exceptând în ceea ce privește cerințele limitate privind publicitatea și informarea deponenților în cazul excluderii sau retragerii unei instituții de credit. În orice caz, schemele contractuale și SIP-urile sunt supuse normelor privind ajutoarele de stat.
- (19) Pe perioada crizei financiare recente, creșterile necoordonate ale acoperirii în Uniune a determinat deponenții, în unele cazuri, să își transfere fondurile către instituții de credit în țări în care nivelul de garantare a depozitelor era mai ridicat. Astfel de creșteri necoordonate au dus la epuizarea lichidităților instituțiilor de credit în perioade de dificultăți financiare. În perioadele de stabilitate este posibil ca acoperirea diferită să determine deponenții să aleagă depozitele cel mai bine protejate în detrimentul produselor de depozit cel mai adecvate pentru aceștia. Este posibil ca o asemenea acoperire diferită să ducă la denaturarea concurenței pe piața internă. Este așadar necesară asigurarea unui nivel armonizat al protecției depozitelor de către toate SGD-urile recunoscute, indiferent de locul în care se află depozitele în cadrul Uniunii. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibil pe o perioadă limitată de timp ca anumite depozite legate de situația personală a deponenților să fie acoperite la un nivel mai ridicat.
- (20) Același nivel de acoperire ar trebui să se aplice tuturor deponenților, indiferent dacă moneda statului membru este euro sau nu. Statele membre a căror monedă nu este euro ar trebui să aibă posibilitatea de a rotunji sumele rezultate din conversie fără a compromite protecția echivalentă a deponenților.
- (21) Pe de o parte, nivelul de acoperire prevăzut de prezenta directivă nu ar trebui să lase o prea mare parte a depozitelor fără protecție, atât în interesul protecției consumatorilor, cât și în cel al stabilității sistemului financiar. Pe de altă parte, costul finanțării SGD-urilor ar trebui luat în considerare. Este indicat, așadar, să se stabilească nivelul armonizat de acoperire la 100 000 EUR.
- (22) Prezenta directivă reține principiul unei limite armonizate pentru fiecare deponent, și nu pentru fiecare depozit. Este așadar adecvat să se ia în considerare depozitele plasate de deponenți care nu sunt menționați ca titulari ai unui cont sau care nu sunt titulari unici ai unui cont. Limita ar trebui aplicată fiecărui deponent care poate fi identificat. Principiul conform căruia limita se aplică fiecărui deponent care poate fi identificat nu ar trebui aplicat organismelor de plasament colectiv supuse unor norme speciale de protecție care nu se aplică unor astfel de depozite.
- (23) Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾ a introdus un nivel de acoperire fix stabilit la 100 000 EUR, care a pus unele state membre în situația de a fi nevoite să își micșoreze nivelul de acoperire, riscând să submineze încrederea deponenților. Deși armonizarea este esențială pentru a garanta condiții de concurență echitabile și o stabilitate financiară pe piața internă, ar trebui avute în vedere riscurile de subminare a încrederii deponenților. Prin urmare, statele membre ar trebui să fie în măsură să aplice un nivel superior de

(1) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (a se vedea pagina 190 din prezentul Jurnal Oficial).

(2) Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2009 de modificare a Directivei 94/19/CE privind sistemele de garantare a depozitelor, în ceea ce privește plafonul de garantare și termenul de plată a compensațiilor (JO L 68, 13.3.2009, p. 3).

acoperire dacă acestea au prevăzut un nivel de acoperire care era mai mare decât nivelul armonizat înainte de aplicarea Directivei 2009/14/CE. Un asemenea nivel superior de acoperire ar trebui să fie limitat în timp și ca domeniu de aplicare, iar statele membre vizate ar trebui să adapteze în mod proporțional nivelul țintă și contribuțiile achitate către SGD-urile proprii. Întrucât nu este posibilă adaptarea nivelului țintă atunci când nivelul de acoperire este nelimitat, este oportun ca opțiunea să fie limitată la statele membre care, la 1 ianuarie 2008, aplicau un nivel de acoperire într-un interval stabilit între 100 000 și 300 000 EUR. Pentru a limita impactul diferenței dintre nivelurile de acoperire și având în vedere faptul că punerea în aplicare a prezentei directive va fi reexaminată de Comisie până la 31 decembrie 2018, este oportună oferirea acestei opțiuni cel târziu până la această dată.

- (24) SGD-urile ar trebui să aibă permisiunea de a compensa datoriile unui deponent cu cererile de rambursare ale respectivului deponent doar dacă datoriile în cauză au devenit scadente la data sau înaintea datei indisponibilizării. O astfel de compensare nu ar trebui să afecteze capacitatea SGD-urilor de a rambursa depozitele în termenul stabilit de prezenta directivă. Statele membre nu ar trebui împiedicate să ia măsurile corespunzătoare privind drepturile SGD-urilor în cadrul unei proceduri de lichidare sau de reorganizare a unei instituții de credit.
- (25) Ar trebui să fie posibilă excluderea de la rambursare a depozitelor în care, în conformitate cu dreptul intern, fondurile depuse nu sunt la dispoziția deponentului, deoarece deponentul și instituția de credit au convenit prin contract că depozitul va servi exclusiv rambursării unui împrumut contractat pentru achiziționarea unui bun imobil. Astfel de depozite ar trebui să fie compensate cu suma nerambursată din împrumut.
- (26) Statele membre ar trebui să garanteze că protecția depozitelor care rezultă în urma anumitor tranzacții sau care servesc anumitor scopuri sociale sau de alt tip este mai mare decât 100 000 EUR pe o perioadă dată. Statele membre ar trebui să decidă cu privire la un nivel maxim de acoperire temporară a acestor depozite, ținând seama în același timp de însemnătatea protecției pentru deponenți și de condițiile de trai din statele membre. În toate aceste cazuri, ar trebui respectate normele privind ajutoarele de stat.
- (27) Este necesar să se armonizeze metodele de finanțare a SGD-urilor. Pe de o parte, costul finanțării SGD-urilor ar trebui suportat, în principiu, de instituțiile de credit în sine și, pe de altă parte, capacitatea de finanțare a SGD-urilor ar trebui să fie proporțională cu datoriile acestora. Pentru a se asigura că deponenții din toate statele membre se bucură de niveluri de protecție similare, finanțarea SGD-urilor ar trebui să fie armonizată la un nivel înalt cu un nivel țintă financiar *ex ante* care să fie uniform pentru toate SGD-urile.
- (28) Totuși, în anumite situații, instituțiile de credit pot funcționa pe o piață extrem de concentrată, unde majoritatea instituțiilor de credit sunt atât de mari și de interconectate, încât este puțin probabil să poată fi lichidate printr-o procedură de insolvență normală fără a pune în pericol stabilitatea financiară și, prin urmare, ar fi mai firesc să facă obiectul unei proceduri de rezoluție ordonată. În astfel de situații, schemele respective li s-ar putea aplica un nivel țintă mai scăzut.
- (29) În conformitate cu Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, moneda electronică și fondurile încasate în schimbul monedei electronice nu ar trebui tratate drept depozite și, prin urmare, nu ar trebui să intre în domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (30) Pentru a limita protecția depozitelor în măsura necesară pentru a asigura securitatea juridică și transparența în beneficiul deponenților, precum și pentru a evita transferarea riscurilor investiționale către SGD-uri, ar trebui ca instrumentele financiare să fie excluse din domeniul de aplicare, cu excepția produselor de economisire existente, atestate prin intermediul unui certificat de depozit eliberat în numele unei persoane desemnate.
- (31) Anumiți deponenți nu ar trebui să fie eligibili pentru protecția depozitelor, în special autoritățile publice sau alte instituții financiare. Numărul redus al acestora raportat la toți ceilalți deponenți reduce la minimum impactul asupra stabilității financiare în cazul falimentului unei instituții de credit. Totodată, autoritățile au acces la credit mult mai ușor decât cetățenii. Cu toate acestea, ar trebui să li se permită statelor membre să decidă ca depozitele autorităților locale cu un buget anual de până la 500 000 EUR să fie acoperite. Întreprinderile nefinanciare ar trebui, în principiu, să fie acoperite, indiferent de dimensiunea lor.

⁽¹⁾ Directiva 2009/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 privind accesul la activitate, desfășurarea și supravegherea prudențială a activității instituțiilor emitoare de monedă electronică, de modificare a Directivelor 2005/60/CE și 2006/48/CE și de abrogare a Directivei 2000/46/CE (JO L 267, 10.10.2009, p. 7).

- (32) Deponenții ale căror activități includ spălarea banilor în sensul articolului 1 alineatul (2) sau (3) din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ ar trebui excluși de la rambursare de către o SGD.
- (33) Costurile pe care le suportă o instituție de credit pentru a participa la o SGD nu au legătură cu costurile care ar putea apărea ca urmare a unei retrageri masive a depozitelor, nu numai de la instituția de credit aflată în dificultate, ci și de la instituții sănătoase, din cauza faptului că deponenții își pierd încrederea în soliditatea sistemului bancar.
- (34) Este necesar ca resursele financiare disponibile ale SGD-urilor să atingă un anumit nivel țintă și să poată fi colectate contribuții extraordinare. În orice caz, SGD-urile ar trebui să dispună de mecanisme de finanțare alternative adecvate care să le permită să obțină suficientă finanțare pe termen scurt pentru a plăti creanțele deținute împotriva lor. Ar trebui ca resursele financiare aflate la dispoziția SGD-urilor să poată include numerar, depozite, angajamente de plată și active cu grad scăzut de risc, care pot fi lichidate într-un interval de timp scurt. Cuantumul contribuțiilor la SGD ar trebui să țină seama în mod corespunzător de ciclul economic, de stabilitatea sectorului atragerii de depozite și de datoriile existente ale SGD.
- (35) SGD-urile ar trebui să investească în active cu grad scăzut de risc.
- (36) Contribuțiile la SGD-uri ar trebui să se bazeze pe cuantumul depozitelor acoperite și pe gradul de risc prezentat de membrul respectiv. Acest lucru ar permite o imagine a profilelor de risc ale fiecărei instituții de credit, inclusiv a modelelor lor diferite de afaceri. De asemenea, ar trebui să ducă la calcularea corectă a contribuțiilor și să ofere stimulente pentru desfășurarea activității după un model de afaceri mai puțin riscant. Pentru a adapta contribuțiile la specificul pieței și la profilurile de risc, SGD-urile ar trebui să poată utiliza metode proprii bazate pe risc. Pentru a ține seama de sectoarele cu risc deosebit de scăzut, care sunt reglementate în temeiul dreptului intern, statelor membre ar trebui să li se permită să prevadă reduceri corespunzătoare ale contribuțiilor, respectând în același timp nivelul țintă al fiecărui SGD. În orice caz, metodele de calcul ar trebui să fie aprobate de autoritățile competente. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană) (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾ ar trebui să emită orientări pentru a preciza metodele de calcul al contribuțiilor.
- (37) Protecția depozitelor este un element esențial pentru finalizarea pieței interne și o completare indispensabilă pentru sistemul de supraveghere a instituțiilor de credit, datorită solidarității pe care o creează între toate instituțiile care operează în cadrul unei anumite piețe financiare în cazul în care una dintre acestea se află în faliment. Prin urmare, statele membre ar trebui să poată permite SGD-urilor să își acorde reciproc împrumuturi pe bază de voluntariat.
- (38) Perioada de rambursare existentă este contrară nevoii de a păstra încrederea deponenților și nu corespunde necesităților acestora. Prin urmare, perioada de rambursare ar trebui redusă la șapte zile lucrătoare.
- (39) Cu toate acestea, adesea nu există încă procedurile necesare pentru un termen scurt de rambursare. Prin urmare, ar trebui ca statelor membre să li se acorde posibilitatea de a alege, pe o perioadă de tranziție, să reducă treptat perioada de rambursare până la șapte zile lucrătoare. Termenul maxim de rambursare prevăzut în prezenta directivă nu ar trebui să împiedice SGD-urile să efectueze mai devreme rambursările către deponenți. Totuși, pentru a se asigura că, pe perioada de tranziție, deponenții nu vor întâmpina dificultăți financiare în cazul falimentului instituției lor de credit, ar trebui ca deponenții să poată avea acces, la cerere, la un quantum corespunzător din depozitele lor acoperite, pentru a-și acoperi costul vieții. Acest acces ar trebui oferit doar pe baza datelor furnizate de instituția de credit. Date fiind diferențele între costul vieții din diferite state membre, quantumul respectiv ar trebui să fie stabilit de statele membre.
- (40) Perioada necesară pentru rambursarea depozitelor ar trebui să țină seama de cazurile în care schemele întâmpină dificultăți în stabilirea cuantumului de rambursat și a drepturilor deponenților, în special dacă depozitele sunt constituite în urma unor tranzacții din domeniul locativ sau a anumitor evenimente din viața privată, dacă deponenții nu au drepturi exclusive asupra sumelor aflate într-un cont, dacă depozitele fac obiectul unor litigii sau al unor revendicări concurente asupra sumelor aflate în cont sau dacă depozitele fac obiectul unor sancțiuni economice impuse de guvernele naționale sau de organisme internaționale.

⁽¹⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea Bancară Europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (41) Pentru a garanta rambursarea, SGD-urile ar trebui să aibă dreptul de a se subroga în drepturile deponenților despăgubiți împotriva instituției de credit falimentară. Statele membre ar trebui să poată limita perioada în care deponenții ale căror depozite nu au fost rambursate sau recunoscute în termenul de rambursare pot solicita rambursarea depozitelor lor în scopul de a permite SGD-urilor să își exercite drepturile în care se subrogă până la data la care drepturile respective trebuie să fie înregistrate în cadrul procedurii de insolvență.
- (42) O SGD dintr-un stat membru în care o instituție de credit și-a deschis sucursale ar trebui să ofere informații și să efectueze rambursări către deponenți în numele SGD din statul membru în care instituția de credit a fost autorizată. Sunt necesare mecanisme de siguranță care să asigure faptul că o SGD care efectuează rambursări către deponenți primește din partea SGD din statul membru de origine resursele financiare și instrucțiunile necesare înaintea efectuării unor asemenea rambursări. SGD care ar putea fi vizată ar trebui să încheie în prealabil acorduri pentru a facilita aceste sarcini.
- (43) Informația este un element esențial pentru protejarea deponenților. Prin urmare, deponenții ar trebui să fie informați, prin intermediul extraselor de cont, cu privire la acoperirea de care beneficiază și la SGD responsabilă. Potențialii deponenți ar trebui să fie informați cu privire la aceleași aspecte prin intermediul unei fișe informative standardizate a cărei primire ar trebui să li se solicite să o confirme. Conținutul acestor informații ar trebui să fie identic pentru toți deponenții. Utilizarea nereglementată, în scopuri publicitare, a datelor privind nivelul și domeniul de acoperire a SGD ar putea afecta stabilitatea sistemului bancar sau încrederea deponenților. Prin urmare, menționarea SGD-urilor în scopuri publicitare ar trebui să se limiteze la scurte declarații factuale.
- (44) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal efectuate în temeiul prezentei directive. SGD-urile și autoritățile relevante ar trebui să prelucreze cu maximă atenție datele referitoare la depozitele individuale și să păstreze un înalt standard de protecție a datelor, în conformitate cu directiva respectivă.
- (45) Prezenta directivă nu ar trebui să aibă drept rezultat faptul că statele membre sau autoritățile relevante ale acestora sunt răspunzătoare față de deponenți, în măsura în care au asigurat introducerea și recunoașterea oficială a uneia sau a mai multor scheme care garantează depozitele sau a instituțiilor de credit în sine care să asigure compensarea sau protejarea deponenților, potrivit condițiilor prevăzute în prezenta directivă.
- (46) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 a conferit ABE o serie de sarcini referitoare la Directiva 94/19/CE.
- (47) Respectând supravegherea SGD-urilor de către statele membre, ABE ar trebui să contribuie la atingerea obiectivului de a facilita instituțiilor de credit inițierea și desfășurarea activității, asigurând în același timp protecția eficientă a deponenților și reducând la minimum riscurile pentru contribuabili. Ar trebui ca statele membre să informeze Comisia și ABE cu privire la identitatea autorității desemnate având în vedere cerința de cooperare între ABE și autoritățile desemnate, prevăzută în prezenta directivă.
- (48) Este necesară introducerea de orientări aplicabile serviciilor financiare, pentru a asigura condiții de concurență echitabile și protecția adecvată a deponenților în întreaga Uniune. Astfel de orientări ar trebui emise pentru a preciza metoda de calculare a contribuțiilor bazate pe risc.
- (49) Pentru a asigura funcționarea eficientă și eficace a SGD-urilor și o evaluare echilibrată a pozițiilor lor în statele membre, ABE ar trebui să fie abilitată să dea soluții cu efect obligatoriu în disputele dintre acestea.
- (50) Date fiind diferențele dintre practicile administrative privind SGD-urile din statele membre, statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide care este autoritatea care stabilește indisponibilitatea depozitelor.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

- (51) Autoritățile competente, autoritățile desemnate, autoritățile de rezoluție, autoritățile administrative relevante și SGD-urile ar trebui să coopereze între ele și să își exercite competențele în conformitate cu prezenta directivă. Acestea ar trebui să coopereze de la primele etape ale pregătirii și ale punerii în aplicare a măsurilor de rezoluție pentru a stabili cuantumul de care SGD se face răspunzătoare atunci când sunt utilizate resursele financiare pentru a finanța rezoluția instituțiilor de credit.
- (52) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei cu scopul de a adapta nivelul de acoperire pentru totalul depozitelor aceluiași deponent astfel cum este prevăzut în prezenta directivă în funcție de inflația din Uniune, pe baza modificărilor indicelui prețurilor de consum. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și către Consiliu.
- (53) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că transmiterea unor astfel de documente este justificată.
- (54) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume armonizarea normelor privind funcționarea SGD-urilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (55) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la dispozițiile care reprezintă o modificare de substanță față de directivele anterioare. Transpunerea dispozițiilor care nu au făcut obiectul unor modificări se efectuează în temeiul directivelor anterioare.
- (56) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa II,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă stabilește norme și proceduri privind instituirea și funcționarea schemelor de garantare a depozitelor (SGD-uri).
- (2) Prezenta directivă se aplică:
- (a) SGD-urilor statutare;
- (b) SGD-urilor contractuale care sunt recunoscute oficial drept SGD-uri în conformitate cu articolul 4 alineatul (2);
- (c) sistemelor instituționale de protecție care sunt recunoscute oficial drept SGD-uri în conformitate cu articolul 4 alineatul (2);
- (d) instituțiilor de credit afiliate schemelor menționate la litera (a), (b) sau (c) din prezentul alineat.

⁽¹⁾ Declarație politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative (JO C 369, 17.12.2011, p. 14).

- (3) Fără a aduce atingere articolului 16 alineatele (5) și (7), prezenta directivă nu se aplică următoarelor scheme:
- (a) schemelor contractuale care nu sunt recunoscute oficial drept SGD-uri, inclusiv schemelor care oferă protecție suplimentară față de nivelul de acoperire stabilit la articolul 6 alineatul (1);
 - (b) sistemelor instituționale de protecție (SIP-uri) care nu sunt recunoscute oficial drept SGD-uri.

Statele membre se asigură că schemele menționate la literele (a) și (b) din primul paragraf dispun de resursele financiare adecvate sau de mecanismele de finanțare relevante pentru a-și îndeplini obligațiile.

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:
1. „scheme de garantare a depozitelor” sau „SGD-uri” înseamnă schemele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c);
 2. „sisteme instituționale de protecție” sau „SIP-uri” înseamnă sistemele instituționale de protecție menționate la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 3. „depozit” înseamnă un sold creditor rezultat din fondurile rămase într-un cont sau din situații temporare care derivă din tranzacții bancare normale și pe care o instituție de credit are obligația să îl ramburseze în conformitate cu condițiile legale și contractuale aplicabile, inclusiv depozitele la termen și depozitele de economii, cu excepția unui sold creditor în cazul în care:
 - (a) existența sa poate fi dovedită doar printr-un instrument financiar definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, cu excepția cazului în care este un produs de economisire atestat printr-un certificat de depozit eliberat pe numele unei anumite persoane și care există într-un stat membru la 2 iulie 2014;
 - (b) principalul nu este rambursabil la valoarea nominală;
 - (c) principalul poate fi rambursat la valoarea nominală numai în temeiul unei anumite garanții sau al unui anumit acord furnizat de instituția de credit sau de o terță parte;
 4. „depozite eligibile” înseamnă depozitele care nu sunt excluse de la protecție în temeiul articolului 5;
 5. „depozite acoperite” înseamnă acea parte din depozitele eligibile care nu depășește nivelul de acoperire stabilit la articolul 6;
 6. „deponent” înseamnă titularul sau, în cazul unui cont comun, fiecare titular al unui depozit;
 7. „cont comun” înseamnă un cont deschis în numele a două sau mai multe persoane sau asupra căruia două sau mai multe persoane exercită drepturi pe baza semnăturii uneia sau a mai multora dintre aceste persoane;

⁽¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

8. „depozit indisponibil” înseamnă un depozit datorat și exigibil care nu a fost plătit de către o instituție de credit în condițiile legale sau contractuale care îi sunt aplicabile, dacă:
- (a) autoritățile administrative relevante au constatat că, din punctul lor de vedere, instituția de credit în cauză pare să nu fie capabilă, pentru moment și din motive legate direct de situația sa financiară, să ramburseze depozitul și nu are perspective imediate de a putea să o facă; sau
 - (b) o autoritate judiciară a dat o hotărâre, din motive direct legate de situația financiară a instituției de credit, care are efectul de a suspenda exercitarea dreptului deponenților de a-și recupera creanțele;
9. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
10. „sucursală” înseamnă un punct de lucru dintr-un stat membru care, din punct de vedere juridic, este dependentă de o instituție de credit și care desfășoară direct toate tranzacțiile sau o parte dintre tranzacțiile specifice activității instituțiilor de credit;
11. „nivel țintă” înseamnă cuantumul resurselor financiare disponibile la care SGD are obligația de a ajunge în conformitate cu articolul 10 alineatul (2), exprimat ca procent din depozitele acoperite ale membrilor săi;
12. „resurse financiare disponibile” înseamnă numerar, depozite și active cu grad scăzut de risc care pot fi lichidate într-un termen care să nu depășească termenul menționat la articolul 8 alineatul (1) și angajamente de plată în limita stabilită la articolul 10 alineatul (3);
13. „angajamente de plată” înseamnă angajamente de plată ale unei instituții de credit către un SGD care sunt integral garantate, cu condiția ca garanțiile reale:
- (a) să conștie în active cu grad scăzut de risc;
 - (b) să nu fie grevate de sarcini/servituți în favoarea terților și să fie la dispoziția SGD;
14. „active cu grad scăzut de risc” înseamnă elementele care se încadrează în prima sau a doua categorie menționată în tabelul 1 din articolul 336 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau orice active care sunt considerate la fel de sigure și de lichide de către autoritatea competentă sau desemnată;
15. „stat membru de origine” înseamnă stat membru de origine astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 43 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
16. „stat membru gazdă” înseamnă stat membru gazdă astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
17. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă națională astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
18. „autoritate desemnată” înseamnă un organism care administrează o SGD în temeiul prezentei directive sau, în cazul în care funcționarea SGD este administrată de o entitate privată, autoritatea publică desemnată de statul membru în cauză pentru supravegherea respectivei scheme în temeiul prezentei directive.

(2) În cazul în care prezenta directivă face trimitere la Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, un organism care administrează o SGD sau, în cazul în care funcționarea SGD este administrată de o entitate privată, autoritatea publică însărcinată cu supravegherea schemei respective este considerată, în sensul regulamentului respectiv, drept autoritate competentă conform definiției de la articolul 4 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

(3) Acțiunile la societățile de credit ipotecar (de tip „building society”) din Irlanda sau Regatul Unit, cu excepția celor de tipul instituțiilor de credit cuprinse în articolul 5 alineatul (1) litera (b), sunt considerate depozite.

Articolul 3

Autorități administrative relevante

(1) Statele membre identifică autoritatea administrativă relevantă de pe propriul teritoriu în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a).

(2) Autoritățile competente, autoritățile desemnate, autoritățile de rezoluție și autoritățile administrative relevante cooperează între ele și își exercită competențele în conformitate cu prezenta directivă.

Autoritatea administrativă relevantă face constatarea menționată la articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (i) cât mai curând posibil și în orice caz nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la data la care a stabilit pentru prima oară că acea instituție de credit nu a rambursat depozitele datorate și exigibile.

Articolul 4

Recunoașterea oficială, aderarea la sistem și supravegherea

(1) Fiecare stat membru se asigură că pe teritoriul său sunt constituite și recunoscute oficial una sau mai multe SGD-uri.

Acest lucru nu împiedică fuziunea SGD-urilor din state membre diferite sau constituirea unor SGD-uri transfrontaliere. Aprobarea unor SGD-uri transfrontaliere sau fuzionate se obține de la statele membre în care sunt stabilite SGD-urile în cauză.

(2) O schemă contractuală astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (2) litera (b) din prezenta directivă poate fi recunoscută oficial drept SGD dacă respectă prezenta directivă.

Un SIP poate fi recunoscut oficial drept SGD dacă îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și respectă prezenta directivă.

(3) O instituție de credit autorizată într-un stat membru în temeiul articolului 8 din Directiva 2013/36/UE nu acceptă depozite decât dacă este membră a unei scheme recunoscute oficial în statul membru de origine în temeiul alineatului (1) din prezentul articol.

(4) În cazul în care o instituție de credit nu respectă obligațiile care îi revin în calitate de membră a unei SGD, sunt notificate imediat autoritățile competente care, în cooperare cu SGD, adoptă prompt toate măsurile necesare, inclusiv, dacă este necesar, impunerea de sancțiuni, pentru a se asigura că instituția de credit își respectă obligațiile.

(5) În cazul în care măsurile luate în temeiul alineatului (4) nu reușesc să asigure respectarea obligațiilor din partea instituției de credit, sub rezerva dreptului intern și cu acordul expres al autorităților competente, SGD poate notifica, cu un preaviz de cel puțin o lună, intenția sa de a exclude instituția de credit din SGD. Depozitele plasate înainte de expirarea preavizului respectiv continuă să fie acoperite în întregime de SGD. În cazul în care, la data expirării preavizului respectiv, instituția de credit nu și-a respectat obligațiile, SGD exclude respectiva instituție de credit.

(6) Depozitele deținute la data la care o instituție de credit este exclusă din rândurile membrilor unei SGD continuă să fie acoperite de respectiva SGD.

(7) Autoritățile desemnate supraveghează permanent toate SGD-urile menționate la articolul 1 în ceea ce privește respectarea prezentei directive.

SGD-urile transfrontaliere sunt supravegheate de reprezentanți ai autorităților desemnate de statele membre în care instituțiile de credit afiliate sunt autorizate.

(8) Statele membre se asigură că o SGD primește de la membrii ei, în orice moment și la cererea SGD, toate informațiile necesare pentru a pregăti rambursările către deponenți, inclusiv marcajele de la articolul 5 alineatul (4).

(9) SGD-urile asigură confidențialitatea și protecția datelor aferente conturilor deponenților. Prelucrarea acestor date se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

(10) Statele membre se asigură că SGD-urile efectuează simulări de criză ale propriilor sisteme și că SGD-urile sunt informate cât mai curând posibil în cazul în care autoritățile competente identifică, la nivelul unei instituții de credit, probleme care pot determina intervenția unei SGD.

Aceste simulări au loc cel puțin o dată la trei ani sau mai frecvent, atunci când este oportun. Prima simulare are loc până la 3 iulie 2017.

Pe baza rezultatelor simulărilor de criză, ABE efectuează cel puțin o dată la cinci ani evaluări *inter pares* în temeiul articolului 30 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, în scopul de a evalua reziliența SGD-urilor. SGD-urile sunt supuse obligațiilor privind secretul profesional în conformitate cu articolul 70 din regulamentul respectiv atunci când fac schimb de informații cu ABE.

(11) SGD-urile utilizează informațiile necesare pentru efectuarea simulărilor de criză ale sistemelor lor numai pentru realizarea simulărilor respective și nu păstrează astfel de informații mai mult decât este necesar în acest scop.

(12) Statele membre se asigură că SGD-urile lor dispun de practici de guvernare solide și transparente. SGD-urile elaborează un raport anual cu privire la activitățile lor.

Articolul 5

Eligibilitatea depozitelor

(1) Sunt excluse de la rambursare de către SGD:

(a) sub rezerva articolului 7 alineatul (3) din prezenta directivă, depozitele plasate de alte instituții de credit în nume și cont propriu;

(b) fondurile proprii, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) depozitele rezultate din operațiuni în legătură cu care a existat o condamnare penală pentru spălarea banilor astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE;

(d) depozitele plasate de către instituții financiare, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) depozitele plasate de către întreprinderi de investiții, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE;

(f) depozitele al căror titular nu a fost niciodată identificat în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2005/60/CE, atunci când devin indisponibile;

- (g) depozitele plasate de întreprinderile de asigurare și întreprinderile de reasigurare menționate la articolul 13 punctele 1-6 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹);
- (h) depozite plasate de către organismele de plasament colectiv;
- (i) depozitele plasate de către fondurile de pensii;
- (j) depozitele plasate de către autoritățile publice;
- (k) titlurile de datorie emise de către o instituție de credit și datoriile care decurg din acceptări proprii și bilete la ordin.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, statele membre pot asigura includerea următoarelor depozite în limita nivelului de acoperire stabilit la articolul 6 alineatul (1):
- (a) depozitele deținute de sisteme de pensii personale și sisteme de pensii ocupaționale ale întreprinderilor mici sau mijlocii;
- (b) depozitele deținute de către autoritățile locale cu un buget anual de până la 500 000 EUR.
- (3) Statele membre pot prevedea exceptarea de la rambursare de către o SGD pentru depozitele care pot fi deblocate în conformitate cu dreptul intern exclusiv pentru a achita un împrumut contractat pentru un bun imobil, fie că a fost contractat cu instituția de credit sau cu o altă instituție care deține depozitul.
- (4) Statele membre se asigură că instituțiile de credit marchează depozitele eligibile într-un mod care să permită identificarea lor imediată ca atare.

Articolul 6

Nivelul de acoperire

- (1) Statele membre se asigură că nivelul de acoperire pentru depozitele agregate ale fiecărui deponent este de 100 000 EUR în caz de indisponibilitate a depozitelor.
- (2) În plus față de alineatul (1), statele membre se asigură că următoarele depozite sunt protejate peste plafonul de 100 000 EUR timp de minimum 3 luni, dar nu mai mult de 12 luni de la data la care suma a fost creditată sau de la data la care depozitele respective pot fi transferate legal:
- (a) depozitele care rezultă în urma tranzacțiilor imobiliare referitoare la bunuri imobile locative private;
- (b) depozitele care servesc unor scopuri sociale stabilite în dreptul intern și care sunt legate de anumite evenimente din viața a unui deponent, cum ar fi căsătoria, divorțul, pensionarea, concedierea, disponibilizarea, invaliditatea sau decesul;
- (c) depozitele care servesc unor scopuri stabilite în dreptul intern și care se bazează pe plata unor indemnizații de asigurare sau a unor compensații pentru daune penale sau pentru condamnări pe nedrept.
- (3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă scheme de protecție a produselor de asigurare de bătrânețe și a pensiilor, cu condiția ca aceste scheme să nu acopere doar depozitele, ci să ofere o acoperire integrală pentru toate produsele și situațiile relevante în acest sens.

(¹) Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

(4) Statele membre se asigură că rambursările se efectuează în oricare dintre următoarele monede:

- (a) moneda statului membru în care se află SGD;
- (b) moneda statului membru în care este rezident titularul contului;
- (c) euro;
- (d) moneda contului;
- (e) moneda statului membru în care se află contul.

Deponenții sunt informați cu privire la moneda rambursării.

În cazul în care contul respectiv este deținut într-o monedă diferită de cea a rambursării, se utilizează cursul de schimb de la data la care autoritatea relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).

(5) Statele membre care convertesc în propria monedă națională suma menționată la alineatul (1) utilizează inițial pentru conversie cursul de schimb la 3 iulie 2015.

Statele membre pot rotunji sumele care rezultă în urma conversiei, cu condiția ca această rotunjire să nu depășească 5 000 EUR.

Fără a aduce atingere paragrafului al doilea, statele membre ajustează nivelurile de acoperire convertite într-o altă monedă la suma menționată la alineatul (1) din prezentul articol o dată la cinci ani. Statele membre pot ajusta mai devreme nivelurile de acoperire, după consultarea Comisiei, în cazul unor evenimente neprevăzute precum fluctuațiile valutare.

(6) Suma menționată la alineatul (1) face obiectul unei reexaminări periodice de către Comisie și cel puțin o dată la cinci ani. Dacă este cazul, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de directivă pentru modificarea sumei menționate la alineatul (1), luând în considerare, în special, evoluțiile din sectorul bancar și situația economică și monetară din Uniune. Prima examinare nu are loc înainte de 3 iulie 2020, cu excepția cazului în care evenimente neprevăzute impun o examinare înaintea acestei date.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 18 în ceea ce privește modificarea sumei menționate la alineatul (6) cel puțin o dată la cinci ani, în funcție de inflația din Uniune, pe baza modificărilor indicelui armonizat al prețurilor de consum publicat de Comisie de la ultima ajustare.

Articolul 7

Stabilirea sumei rambursabile

(1) Limita menționată la articolul 6 alineatul (1) se aplică depozitelor agregate plasate la aceeași instituție de credit, indiferent de numărul depozitelor, de monedă și de situarea în interiorul Uniunii.

(2) Cota-parte a fiecărui deponent într-un cont comun este luată în considerare la calcularea limitei prevăzute la articolul 6 alineatul (1).

În absența unor prevederi speciale, un astfel de cont este împărțit în mod egal între deponenți.

Statele membre pot prevedea posibilitatea ca depozitele într-un cont ai cărui beneficiari sunt două sau mai multe persoane în calitatea lor de membri ai unui parteneriat de afaceri, ai unei asociații sau grupări de natură asemănătoare, fără personalitate juridică, să poată fi agregate și tratate ca și când ar fi fost plasate de un singur deponent, în scopul calculării limitei prevăzute la articolul 6 alineatul (1).

(3) În cazul în care deponentul nu este îndreptățit la sumele aflate într-un cont, persoana îndreptățită este acoperită de garantare, cu condiția ca acea persoană să fi fost identificată sau să poată fi identificată înainte de data la care autoritatea administrativă relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau de data la care autoritatea judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b). În cazul în care mai multe persoane sunt îndreptățite, la calcularea limitei prevăzute la articolul 6 alineatul (1) se ia în considerare cota-parte a fiecăreia în temeiul acordurilor în conformitate cu care sunt gestionate sumele.

(4) Data de referință pentru calcularea sumei rambursabile este data la care autoritatea administrativă relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau de la data la care autoritatea judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b). Datoriile deponentului față de instituția de credit nu se iau în calcul la calcularea sumei rambursabile.

(5) Statele membre pot decide ca datoriile deponentului către instituția de credit să fie luate în considerare la calcularea sumei rambursabile, în cazul în care acestea au devenit scadente cel târziu la data la care autoritatea administrativă relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau la data la care autoritatea judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b), în măsura în care este posibilă compensarea, în temeiul dispozițiilor legale și contractuale care reglementează contractul dintre instituția de credit și deponent.

Deponenții sunt informați înainte de încheierea contractului de către instituția de credit în cazurile în care datoriile pe care le au față de instituția de credit sunt luate în considerare la calcularea sumei rambursabile.

(6) Statele membre se asigură că SGD-urile pot solicita în orice moment instituțiilor de credit informații privind suma agregată a depozitelor eligibile ale fiecărui deponent.

(7) Dobânda la depozite care a fost acumulată, dar nu a fost creditată la data la care autoritatea administrativă relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau data la care autoritatea judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b) este rambursată de către SGD. Limita menționată la articolul 6 alineatul (1) nu poate fi depășită.

(8) Statele membre pot decide ca anumite categorii de depozite care îndeplinesc un obiectiv social definit în dreptul intern, pentru care o terță parte a oferit o garanție ce îndeplinește normele privind ajutoarele de stat, să nu fie luate în calcul la agregarea depozitelor deținute de un deponent la aceeași instituție de credit, astfel cum se menționează la alineatul (1) din prezentul articol. În aceste cazuri, garanția oferită de partea terță este limitată la nivelul de acoperire stabilit la articolul 6 alineatul (1).

(9) În cazul în care dreptul intern permite instituțiilor de credit să funcționeze cu utilizarea unor mărci diferite, astfel cum sunt definite la articolul 2 din Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, statul membru se asigură că deponenții sunt informați în mod clar cu privire la faptul că instituția de credit funcționează cu utilizarea unor mărci diferite și că nivelul de acoperire stabilit la articolul 6 alineatele (1), (2) și (3) din prezenta directivă se aplică depozitelor agregate deținute de către deponent la instituția de credit respectivă. Aceste informații sunt incluse în informațiile oferite deponenților menționate la articolul 16 din prezenta directivă și în anexa I la aceasta.

Articolul 8

Rambursarea

(1) SGD-urile se asigură că suma rambursabilă este disponibilă în termen de șapte zile lucrătoare de la data la care autoritatea administrativă relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau de la data la care o autoritate judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, 8.11.2008, p. 25).

(2) Cu toate acestea, statele membre pot institui, pentru o perioadă de tranziție până la 31 decembrie 2023, următoarele perioade maxime de rambursare:

- (a) 20 de zile lucrătoare, până la 31 decembrie 2018;
- (b) 15 zile lucrătoare, începând de la 1 ianuarie 2019 până la 31 decembrie 2020;
- (c) 10 zile lucrătoare, începând de la 1 ianuarie 2021 până la 31 decembrie 2023.

(3) Statele membre pot decide că pentru depozitele menționate la articolul 7 alineatul (3) se aplică o perioadă de rambursare mai lungă care nu poate depăși trei luni de la data la care autoritatea administrativă relevantă face o constatare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (a) sau de la data la care autoritatea judiciară pronunță o hotărâre în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul 8 litera (b).

(4) Pe parcursul perioadei de tranziție, până la 31 decembrie 2023, în cazul în care nu pot face disponibil cuantumul rambursabil în termen de șapte zile lucrătoare, SGD-urile asigură accesul deponenților în termen de cinci zile lucrătoare de la o cerere în acest sens, la un cuantum adecvat din depozitele lor acoperite pentru acoperirea costului vieții.

SGD-urile acordă accesul la cuantumul adecvat astfel cum este menționat la primul paragraf numai pe baza datelor furnizate de SGD sau de instituția de credit.

Cuantumul adecvat, astfel cum este menționat la primul paragraf, se deduce din cuantumul rambursabil menționat la articolul 7.

(5) Rambursarea menționată la alineatele (1) și (4) poate fi amânată atunci când:

- (a) nu este clar dacă o persoană are dreptul de a primi rambursări sau depozitul face obiectul unui litigiu;
- (b) depozitul face obiectul unor măsuri restrictive impuse de guvernele naționale sau de organismele internaționale;
- (c) prin derogare de la alineatul (9) din prezentul articol, nu au avut loc tranzacții legate de depozit în ultimele 24 de luni (contul este inactiv);
- (d) cuantumul care urmează să fie rambursat este considerat a face parte dintr-un sold temporar ridicat, conform definiției de la articolul 6 alineatul (2); sau
- (e) cuantumul care urmează să fie rambursat urmează să fie plătit de SGD din statul membru gazdă în conformitate cu articolul 14 alineatul (2).

(6) Cuantumul rambursabil este făcut disponibil fără a fi necesară o cerere către SGD. În acest scop, instituțiile de credit transmit imediat informațiile necesare asupra depozitelor și a deponenților la cererea SGD.

(7) Corespondența dintre SGD și deponent se redactează:

- (a) în limba oficială a instituțiilor Uniunii utilizată de instituția de credit la care se află depozitul acoperit, pentru a comunica cu deponentul; sau
- (b) în limba sau limbile oficiale ale statului membru în care este plasat depozitul acoperit.

Dacă o instituție de credit își desfășoară activitatea direct într-un alt stat membru fără a avea deschise sucursale, informațiile se furnizează în limba aleasă de deponent la deschiderea contului.

(8) În pofida termenului prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care un deponent sau orice persoană care este beneficiarul sumelor aflate într-un cont sau deține un interes asupra acestora a fost acuzată de o infracțiune decurgând din sau având legătură cu spălarea banilor, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2005/60/CE, SGD poate suspenda orice plată legată de deponentul în cauză până la pronunțarea hotărârii judecătorești.

(9) Nu se efectuează nicio rambursare dacă nu a avut loc nicio tranzacție legată de depozit în ultimele 24 de luni și valoarea depozitului este inferioară costurilor administrative care ar fi suportate de SGD pentru efectuarea unei astfel de rambursări.

Articolul 9

Creanțe asupra SGD-urilor

(1) Statele membre se asigură că drepturile deponenților la compensație pot face obiectul unei acțiuni împotriva SGD.

(2) Fără a aduce atingere drepturilor pe care le poate avea în conformitate cu dreptul intern, SGD care efectuează plăți garantate într-un cadru național au dreptul de subrogare în drepturile deponenților în cadrul procedurii de lichidare sau de reorganizare, până la concurența unei sume egale cu plata acestora către deponenți. În cazul în care o SGD efectuează plăți în contextul unei proceduri de rezoluție, inclusiv al aplicării unor instrumente de rezoluție sau al exercitării competențelor de rezoluție în conformitate cu articolul 11, SGD are o creanță împotriva instituției de credit relevante corespunzătoare unei sume egale cu plățile efectuate. Creanța respectivă este de același rang ca și depozitele acoperite în temeiul dreptului intern care reglementează procedurile obișnuite de insolvență astfel cum sunt definite în Directiva 2014/59/UE.

(3) Statele membre pot limita perioada în care deponenții ale căror depozite nu au fost rambursate sau recunoscute de către SGD în termenele prevăzute la articolul 8 alineatele (1) și (3) pot pretinde rambursarea depozitelor lor.

Articolul 10

Finanțarea SGD-urilor

(1) Statele membre se asigură că SGD-urile dispun de sisteme adecvate pentru stabilirea datoriilor lor potențiale. Resursele financiare disponibile ale SGD-urilor trebuie să fie proporționale cu aceste datorii.

SGD-urile obțin resursele financiare disponibile prin contribuțiile care trebuie efectuate de membrii lor cel puțin anual. Acest lucru nu împiedică obținerea unei finanțări suplimentare din alte surse.

(2) Statele membre se asigură că, până la 3 iulie 2024, resursele financiare disponibile ale SGD ating cel puțin un nivel țintă de 0,8 % din cuantumul depozitelor acoperite ale membrilor lor.

Atunci când capacitatea de finanțare nu atinge nivelul țintă, plata contribuțiilor se reia cel puțin până la atingerea nivelului țintă.

În cazul în care, după ce a fost atins nivelul țintă pentru prima dată, resursele financiare disponibile au fost reduse la o valoare mai mică de două treimi din nivelul țintă, contribuția periodică se stabilește la un plafon care să permită atingerea nivelului țintă în termen de șase ani.

Contribuția periodică ține seama în mod corespunzător de etapa din ciclul economic, precum și de impactul pe care îl pot avea contribuțiile prociclice atunci când se stabilesc contribuțiile anuale în contextul acestui articol.

Statele membre pot prelungi perioada inițială menționată la primul paragraf cu maximum patru ani, în cazul în care SGD a efectuat plăți cumulate care depășesc 0,8 % din depozitele acoperite.

(3) Resursele financiare disponibile care urmează să fie luate în considerare în vederea atingerii nivelului țintă pot include angajamentele de plată. Totalul angajamentelor de plată nu depășește 30 % din cuantumul total al resurselor financiare disponibile obținute în conformitate cu prezentul articol.

Pentru a asigura aplicarea coerentă a prezentei directive, ABE emite orientări cu privire la angajamentele de plată.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1) din prezentul articol, un stat membru poate, cu scopul de a îndeplini obligațiile care îi revin, să obțină resursele financiare disponibile prin contribuțiile obligatorii plătite de instituțiile de credit la schemele existente de contribuții obligatorii instituite de un stat membru pe teritoriul său cu scopul de a acoperi costurile legate de riscul sistemic, de faliment și de rezoluția instituțiilor.

SGD-urile au dreptul la un cuantum egal cu cel al contribuțiilor respective, până la nivelul țintă stabilit la alineatul (2) din prezentul articol, pe care statul membru îl va pune de îndată la dispoziția SGD-urilor respective, la cerere, pentru a fi folosit exclusiv în scopurile prevăzute la articolul 11.

SGD-urile au dreptul la acest cuantum numai dacă autoritatea competentă consideră că SGD-urile nu sunt în măsură să colecteze contribuții extraordinare din partea membrilor acestora. SGD-urile rambursează suma respectivă din contribuțiile membrilor săi, în conformitate cu articolul 10 alineatele (1) și (2).

(5) Contribuțiile la mecanismele de finanțare a rezoluției în temeiul titlului VII din Directiva 2014/59/UE, inclusiv resursele financiare disponibile care urmează a fi luate în considerare în vederea atingerii nivelului țintă pentru mecanismele de finanțare a rezoluției în temeiul articolului 102 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE, nu sunt luate în considerare în vederea atingerii nivelului țintă.

(6) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot autoriza, în cazuri justificate și cu aprobarea Comisiei, un nivel țintă minim mai scăzut decât nivelul țintă specificat la alineatul (2), cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

- (a) reducerea se bazează pe ipoteza că este puțin probabil ca o parte semnificativă a resurselor financiare disponibile să fie utilizată pentru măsuri de protecție a deponenților care beneficiază de acoperire, altele decât cele prevăzute la articolul 11 alineatele (2) și (6); și
- (b) sectorul bancar în cadrul căruia își desfășoară activitatea instituțiile de credit afiliate la SGD este foarte concentrat, cu un volum mare de active fiind deținut de un număr redus de instituții de credit sau grupuri bancare, supuse supravegherii pe bază consolidată, care, având în vedere dimensiunile lor, este posibil să fie supuse unor proceduri de rezoluție în caz de faliment.

Respectivul nivel țintă redus nu poate fi mai mic de 0,5 % din depozitele acoperite.

(7) Resursele financiare disponibile ale SGD-urilor fac obiectul unor investiții cu grad scăzut de risc și suficient de diversificate.

(8) În cazul în care resursele financiare disponibile ale unei SGD sunt insuficiente pentru a plăti rambursări deponenților atunci când depozitele devin indisponibile, membrii acestuia plătesc contribuții extraordinare care nu pot depăși 0,5 % din depozitele lor acoperite pe an calendaristic. În situații excepționale și cu acordul autorității competente, SGD-urile pot solicita contribuții mai mari.

Autoritatea competentă poate amâna, integral sau parțial, obligația unei instituții de credit de a plăti contribuțiile ex-post extraordinare la SGD-uri în cazul în care contribuțiile ar periclita lichiditatea sau solvabilitatea instituției de credit.

O astfel de amânare nu poate fi acordată pentru o perioadă mai mare de șase luni, dar poate fi reînnoită la cererea instituției de credit.

Contribuțiile amânate în temeiul prezentului paragraf sunt achitate atunci când plata nu mai periclitează lichiditatea sau solvabilitatea instituției de credit.

(9) Statele membre se asigură că SGD-urile dispun de mecanisme de finanțare alternative adecvate, care le permit să obțină finanțare pe termen scurt pentru a satisface creanțele împotriva respectivelor SGD-uri.

(10) Statele membre informează ABE anual, până la 31 martie, cu privire la cuantumul depozitelor acoperite de pe teritoriul lor și cu privire la cuantumul resurselor financiare disponibile ale SGD-urilor proprii la data de 31 decembrie a anului precedent.

Articolul 11

Utilizarea fondurilor

(1) Resursele financiare menționate la articolul 10 sunt utilizate în principal pentru plata rambursărilor către deponenți în temeiul prezentei directive.

(2) Resursele financiare ale unei SGD sunt utilizate pentru a finanța rezoluția instituțiilor de credit în conformitate cu articolul 109 din Directiva 2014/59/UE. Autoritatea de rezoluție stabilește, după consultarea SGD, suma pentru care SGD este răspunzătoare.

(3) Statele membre pot permite unei SGD să utilizeze resursele financiare disponibile pentru măsuri alternative în vederea evitării falimentului unei instituții de credit, cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

(a) autoritatea de rezoluție nu a luat nicio măsură de rezoluție în temeiul articolului 32 din Directiva 2014/59/UE;

(b) SGD dispune de sisteme și proceduri adecvate pentru selectarea și punerea în aplicare a unor măsuri alternative și pentru monitorizarea riscurilor aferente;

(c) costurile măsurilor nu depășesc costurile pentru îndeplinirea obligațiilor legale sau contractuale ale SGD;

(d) utilizarea unor măsuri alternative de către SGD este legată de condiții impuse instituției de credit sprijinite, care includ cel puțin monitorizarea mai strictă a riscurilor și drepturi suplimentare de verificare pentru SGD;

(e) utilizarea unor măsuri alternative de către SGD este legată de angajamente asumate de instituția de credit sprijinită, în vederea garantării accesului la depozitele acoperite;

(f) capacitatea instituțiilor de credit afiliate de a plăti contribuțiile extraordinare în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol este confirmată de evaluarea autorității competente.

SGD se consultă cu autoritatea de rezoluție și autoritatea competentă cu privire la măsurile și condițiile impuse instituției de credit.

(4) Măsurile alternative menționate la alineatul (3) din prezentul articol nu se aplică în cazul în care autoritatea competentă, după consultarea în prealabil a autorității de rezoluție, consideră că sunt îndeplinite condițiile pentru măsura de rezoluție, în temeiul articolului 27 alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE.

(5) În cazul utilizării resurselor financiare disponibile, în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, instituțiile de credit afiliate furnizează imediat SGD resursele folosite pentru măsuri alternative, dacă este necesar, sub formă de contribuții extraordinare, atunci când:

(a) apare necesitatea de rambursare către deponenți, iar resursele financiare disponibile ale SGD se ridică la mai puțin de două treimi din nivelul țintă;

(b) resursele financiare disponibile se situează sub 25 % din nivelul țintă.

(6) Statele membre pot decide ca resursele financiare disponibile să poată fi, de asemenea, utilizate pentru a finanța măsuri care să mențină accesul deponenților la depozitele acoperite, inclusiv la transferul activelor și datorilor și la transferul depozitelor dintr-un cont în altul, în contextul unor proceduri naționale de insolvență, cu condiția ca costurile suportate de SGD să nu depășească valoarea netă a compensației deponenților care beneficiază de acoperire în cadrul instituției de credit în cauză.

Articolul 12

Împrumuturi între SGD-uri

(1) Statele membre pot permite SGD-urilor să acorde împrumuturi altor SGD-uri de pe teritoriul Uniunii, pe bază de voluntariat, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) SGD împrumutată nu își poate onora obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din cauza lipsei de resurse financiare disponibile astfel cum sunt menționate la articolul 10;
- (b) SGD împrumutată a apelat la contribuțiile extraordinare menționate la articolul 10 alineatul (8);
- (c) SGD împrumutată își ia angajamentul legal de a utiliza fondurile împrumutate pentru a plăti creanțele în conformitate cu articolul 9 alineatul (1);
- (d) SGD împrumutată nu are deja obligația de a rambursa un împrumut altor SGD-uri în temeiul prezentului articol;
- (e) SGD împrumutată declară suma de bani solicitată;
- (f) suma totală împrumutată nu depășește 0,5 % din depozitele acoperite ale SGD împrumutată;
- (g) SGD împrumutată informează fără întârziere ABE și declară motivele pentru care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul alineat și suma de bani solicitată.

(2) Împrumutul este supus următoarelor condiții:

- (a) SGD împrumutată trebuie să ramburseze împrumutul într-un termen de maximum cinci ani. Împrumutul poate fi rambursat în tranșe anuale. Dobânda este scadentă numai la data rambursării;
- (b) rata stabilită a dobânzii trebuie să fie cel puțin echivalentă cu rata marginală a dobânzii la împrumuturi a Băncii Centrale Europene din perioada de creditare;
- (c) SGD împrumutătoare trebuie să informeze ABE cu privire la rata inițială a dobânzii și la durata împrumutului.

(3) Statele membre se asigură că SGD împrumutată percepe contribuții suficiente pentru a rambursa suma împrumutată și pentru a restabili nivelul țintă cât mai curând posibil.

Articolul 13

Calcularea contribuțiilor la SGD-uri

(1) Contribuțiile la SGD-urile menționate la articolul 10 se stabilesc pe baza cuantumului depozitelor acoperite și al gradului de risc asumat de către membrul respectiv.

Statele membre pot să prevadă contribuții mai mici din partea sectoarelor cu grad scăzut de risc reglementate prin dreptul intern.

Statele membre pot decide dacă membrii unui SIP plătesc contribuții mai mici la SGD.

Statele membre pot permite ca pentru casa centrală și toate instituțiile de credit afiliate în mod permanent unei case centrale, astfel cum este menționat la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, să se aplice în bloc ponderea la risc determinată pentru casa centrală și instituțiile sale afiliate, pe bază consolidată.

Statele membre pot decide ca instituțiile de credit să plătească o contribuție minimă, indiferent de valoarea depozitelor lor acoperite.

(2) SGD-urile își pot utiliza propriile lor metode bazate pe profilul de risc pentru stabilirea și calcularea contribuțiilor în funcție de riscuri ale membrilor lor. Calcularea contribuțiilor se face în mod proporțional cu riscul prezentat de membri și reflectă în mod corespunzător profilul de risc al diferitelor modele economice. Aceste metode pot, de asemenea, să ia în considerare activele din bilanț și anumiți indicatori de risc, precum adecvarea capitalului, calitatea activelor și lichiditatea.

Fiecare metodă este aprobată de către autoritatea competentă, în cooperare cu autoritatea desemnată. ABE este informată cu privire la metodele aprobate.

(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a prezentei directive, până la data de 3 iulie 2015 ABE emite orientări în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a preciza metodele de calculare a contribuțiilor la SGD-uri, în conformitate cu alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

În special, sunt incluse o formulă de calcul, indicatori specifici, clase de risc pentru membri, praguri pentru ponderi ale riscurilor alocate anumitor clase de risc și alte elemente necesare.

Până la 3 iulie 2017 și, ulterior, cel puțin la fiecare cinci ani, ABE efectuează o revizuire a orientărilor privind metodele bazate pe profilul de risc sau metodele alternative bazate pe profilul de risc propriu aplicate de către SGD-uri.

Articolul 14

Cooperarea în cadrul Uniunii

(1) SGD-urile acoperă deponenții de la sucursalele înființate în alte state membre de instituțiile de credit membre.

(2) Rambursarea către deponenții de la sucursalele înființate de instituțiile de credit într-un alt stat membru se efectuează prin intermediul unei SGD din statul membru gazdă în numele SGD din statul membru de origine. SGD din statul membru-gazdă efectuează rambursări în conformitate cu instrucțiunile din partea SGD din statul membru de origine. SGD din statul membru gazdă nu este în niciun fel responsabilă pentru actele îndeplinite în conformitate cu instrucțiunile din partea SGD din statul membru de origine. SGD din statul membru de origine furnizează finanțarea necesară înainte de plata compensației și restituie SGD din statul membru gazdă contravaloarea tuturor cheltuielilor efectuate.

SGD din statul membru gazdă îi informează totodată pe deponenții interesați în numele SGD din statul membru de origine și are dreptul de a primi corespondență de la deponenți în numele SGD din statul membru de origine.

(3) Dacă o instituție de credit încetează să mai fie membră a unei SGD și se alătură unei alte SGD, contribuțiile plătite în cele 12 luni care precedă încetarea afilierii la sistem, cu excepția contribuțiilor extraordinare în conformitate cu articolul 10 alineatul (8), sunt transferate celeilalte SGD. Această dispoziție nu se aplică dacă instituția de credit a fost exclusă dintr-o SGD în temeiul articolului 4 alineatul (5).

Dacă o parte din activitățile unei instituții de credit sunt transferate în alt stat membru și, prin urmare, se afiliază unei alte SGD, contribuțiile plătite de instituția de credit respectivă în cele 12 luni care precedă transferul, cu excepția contribuțiilor extraordinare prevăzute la articolul 10 alineatul (8), sunt transferate celeilalte SGD proporțional cu cuantumul depozitelor acoperite transferate.

(4) Statele membre se asigură că SGD din statul membru de origine fac schimb de informații menționate la articolul 4 alineatul (7) sau alineatele (8) și (10) cu SGD din statele membre gazdă. Sunt aplicabile restricțiile prevăzute la articolul respectiv.

În cazul în care intenționează să se transfere de la o SGD către o alta, în conformitate cu prezenta directivă, instituțiile de credit dau un preaviz de cel puțin șase luni cu privire la intenția lor în acest sens. În perioada respectivă, instituțiile de credit au în continuare obligația de a contribui la SGD la care erau afiliate inițial, în conformitate cu articolul 10, în ceea ce privește finanțarea *ex ante* și finanțarea *ex post*.

(5) Pentru a facilita cooperarea eficientă dintre SGD-uri, în special în ceea ce privește prezentul articol și articolul 12, SGD-urile sau, dacă este cazul, autoritățile desemnate trebuie să încheie acorduri scrise de cooperare. Aceste acorduri trebuie să țină seama de cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (9).

Autoritatea desemnată notifică ABE cu privire la existența și conținutul unor astfel de acorduri și ABE poate emite avize în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. În cazul în care autoritățile desemnate sau SGD-urile nu pot ajunge la un acord sau dacă există un litigiu cu privire la interpretarea unui acord, oricare dintre părți poate înainta cazul către ABE, în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, iar ABE acționează în conformitate cu articolul menționat.

Absența unor astfel de acorduri nu afectează creanțele deponenților prevăzute la articolul 9 alineatul (1) sau ale instituțiilor de credit prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol.

(6) Statele membre se asigură că se aplică proceduri adecvate pentru a permite SGD-urilor să facă schimb de informații și să comunice în mod eficace cu alte SGD-uri, cu instituțiile de credit afiliate, cu autoritățile competente relevante și cu autoritățile desemnate din jurisdicția lor și cu alte agenții la nivel transfrontalier, după caz.

(7) ABE și autoritățile competente și autoritățile desemnate cooperează reciproc și își exercită competențele în conformitate cu dispozițiile prezentei directive și cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Statele membre informează Comisia și ABE cu privire la identitatea autorității desemnate de acestea până la 3 iulie 2015.

(8) ABE cooperează cu Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) instituit prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ la analiza riscului sistemic privind SGD-urile.

Articolul 15

Sucursale ale instituțiilor de credit înființate în țări terțe

(1) Statele membre verifică dacă sucursalele înființate pe teritoriul lor de instituțiile de credit care își au sediul în afara Uniunii dispun de o protecție echivalentă celei prevăzute de prezenta directivă.

În cazul în care protecția nu este echivalentă, statele membre pot prevedea, sub rezerva articolului 47 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, ca sucursalele înființate de instituțiile de credit care au sediul în afara Uniunii să adere la o SGD care funcționează pe teritoriul lor.

La efectuarea verificării prevăzute la primul paragraf din prezentul articol, statele membre verifică cel puțin dacă deponenții beneficiază de același nivel de acoperire și domeniu de aplicare a protecției precum cel prevăzut în prezenta directivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

(2) Fiecare sucursală înființată de o instituție de credit care își are sediul în afara Uniunii și care nu este afiliată unei SGD care funcționează într-un stat membru furnizează toate informațiile relevante privind acordurile de garantare pentru depozitele deponenților existenți și potențiali la sucursala respectivă.

(3) Informațiile menționate la alineatul (2) sunt puse la dispoziție în limba asupra căreia deponentul și instituția de credit au convenit la deschiderea contului sau în limba sau limbile oficiale ale statului membru în care este înființată o sucursală, în modalitatea prevăzută de dreptul intern, și sunt clare și inteligibile.

Articolul 16

Informații oferite deponenților

(1) Statele membre se asigură că instituțiile de credit pun la dispoziția deponenților existenți și potențiali informațiile necesare pentru identificarea SGD-urilor la care participă instituția și sucursalele sale din interiorul Uniunii. Statele membre se asigură că instituțiile de credit informează deponenții existenți și potențiali asupra excluderilor de la protecția SGD aplicabile.

(2) Înainte de încheierea unui contract de depozit, se furnizează deponenților informațiile menționate la alineatul (1). Aceștia confirmă primirea informațiilor respective. Se utilizează în acest scop modelul care figurează în anexa I.

(3) Confirmarea faptului că depozitele sunt eligibile este furnizată deponenților în extrasele de cont, alături de o trimitere la fișa informativă care figurează în anexa I. Pe fișa informativă se indică site-ul web al SGD relevante. Fișa informativă care figurează în anexa I este furnizată deponentului cel puțin o dată pe an.

Site-ul web al SGD conține informațiile necesare pentru deponenți, în special informațiile referitoare la dispozițiile privind procesul și condițiile de garantare a depozitelor, astfel cum sunt prevăzute de prezenta directivă.

(4) Informațiile menționate la alineatul (1) sunt puse la dispoziție în modalitatea indicată de dreptul intern, în limba asupra căreia deponentul și instituția de credit au convenit la deschiderea contului sau în limba sau limbile oficiale ale statului membru în care este înființată sucursala.

(5) Statele membre limitează utilizarea în scopuri publicitare a informațiilor menționate la alineatele (1), (2) și (3) la o simplă menționare a SGD care garantează produsul la care se referă materialul publicitar și la orice informații suplimentare necesare în temeiul dreptului intern.

Astfel de informații pot cuprinde descrierea faptică a funcționării SGD, dar nu conțin referiri la acoperirea nelimitată a depozitelor.

(6) În caz de fuziune, de conversie a filialelor în sucursale sau de operațiuni similare, deponenții sunt informați cu cel puțin o lună înainte ca operațiunea să producă efecte juridice, cu excepția cazului în care autoritatea competentă permite un termen mai scurt, din motive de secret comercial sau de stabilitate financiară.

Se acordă deponenților un termen de trei luni de la notificarea fuziunii sau conversiei sau a operațiunilor similare pentru a-și retrage sau transfera la o altă instituție de credit, fără a-și atrage penalități, depozitele eligibile, inclusiv toate dobânzile și beneficiile acumulate, în măsura în care acestea depășesc nivelul de acoperire în temeiul articolului 6 la momentul operațiunii.

(7) Statele membre se asigură că, în cazul în care o instituție de credit se retrage sau este exclusă din cadrul unei SGD, instituția de credit își informează deponenții în termen de o lună de la retragerea sau excluderea respectivă.

(8) În cazul în care un deponent efectuează operațiuni bancare pe internet, informațiile care trebuie furnizate în temeiul prezentei directive îi pot fi comunicate pe cale electronică. În cazul în care deponentul solicită acest lucru, informațiile îi sunt comunicate pe suport de hârtie.

*Articolul 17***Lista instituțiilor de credit autorizate**

- (1) Statele membre se asigură că atunci când notifică ABE cu privire la autorizații în conformitate cu articolul 20 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, autoritățile competente indică SGD la care este membră fiecare instituție de credit.
- (2) Atunci când publică și actualizează lista instituțiilor de credit autorizate în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) din Directiva 2013/36/UE, ABE indică SGD la care este membră fiecare instituție de credit.

*Articolul 18***Exercitarea delegării de competențe**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 6 alineatul (7) se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 6 alineatul (7) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 6 alineatul (7) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 19***Dispoziții tranzitorii**

- (1) Atunci când anumite depozite sau categorii de depozite sau alte instrumente încetează să mai fie acoperite, integral sau parțial, de SGD-uri după transpunerea prezentei directive sau a Directivei 2009/14/CE în dreptul intern, statele membre pot permite ca depozitele și alte instrumente care au o scadență inițială să fie acoperite până la data scadenței inițiale, în cazul în care acestea au fost constituite sau emise înainte de 2 iulie 2014.
- (2) Statele membre se asigură că deponenții sunt informați cu privire la depozitele sau categoriile de depozite sau celelalte instrumente care nu vor mai fi acoperite de o SGD începând cu 3 iulie 2015.
- (3) Până la atingerea pentru prima dată a nivelului țintă, statele membre pot aplica pragurile de la articolul 11 alineatul (5) în legătură cu resursele financiare disponibile.
- (4) Prin derogare de la articolul 6 alineatul (1), statele membre care, la 1 ianuarie 2008, au prevăzut un nivel de acoperire între 100 000 EUR și 300 000 EUR pot decide să aplice din nou respectivul nivel de acoperire mai ridicat până la 31 decembrie 2018. În acest caz, nivelul țintă și contribuțiile instituțiilor de credit se ajustează în mod corespunzător.
- (5) Până la 3 iulie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport și, dacă este necesar, o propunere legislativă care să prevadă modalitatea prin care SGD-urile care desfășoară operațiuni în Uniune pot coopera prin intermediul unei scheme europene pentru a preveni riscurile generate de activitățile transfrontaliere și a proteja depozitele împotriva acestor riscuri.

(6) Până la 3 iulie 2019, Comisia, sprijinită de ABE, prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind progresele realizate în punerea în aplicare a prezentei directive. Acest raport examinează în special:

- (a) nivelul ținută pe baza depozitelor acoperite, cu o evaluare a adecvării procentului fixat, luând în considerare falimentul instituțiilor de credit din Uniune înregistrat în trecut;
- (b) impactul măsurilor alternative utilizate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) privind protecția deponenților și consecvența față de procedurile de lichidare ordonată în sectorul bancar;
- (c) impactul asupra diverselor modele bancare;
- (d) gradul de adecvare a nivelului actual de acoperire pentru deponenți; și
- (e) dacă activitățile menționate la prezentul paragraf au fost realizate într-un mod care permite menținerea protecției acordate deponenților.

Până la 3 iulie 2019, ABE prezintă Comisiei un raport privind modelele de calcul și relevanța acestora pentru riscul comercial al membrilor. În cadrul raportului, ABE ține seama în mod corespunzător de profilurile de risc ale diverselor modele de afaceri.

Articolul 20

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 1-4, articolului 5 alineatul (1) literele (d)-(k), articolului 5 alineatele (2), (3) și (4) articolului 6 alineatele (2)-(7), articolului 7 alineatele (4)-(9), articolului 8 alineatele (1), (2), (3), (5), (6), (7) și (9), articolului 9 alineatele (2) și (3), articolelor 10-16, 18 și 19 și anexei I până la 3 iulie 2015. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolului 8 alineatul (4) până la 31 mai 2016.

În cazul în care, după o examinare amănunțită, autoritățile corespunzătoare stabilesc faptul că o SGD nu este încă în măsură să respecte articolul 13 până la 3 iulie 2015, actele cu putere de lege și actele administrative relevante intră în vigoare până la 31 mai 2016.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, acestea conțin o mențiune care precizează că trimiterile în actele cu putere de lege și în actele administrative în vigoare la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea acestei mențiuni.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 21

Abrogare

Directiva 94/19/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele enumerate în anexa II, este abrogată de la 4 iulie 2019, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenul de transpunere în dreptul intern și datele de aplicare a directivelor menționate în anexa II.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 22

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5 alineatul (1) literele (a), (b) și (c), articolul 6 alineatul (1), articolul 7 alineatele (1), (2) și (3), articolul 8 alineatul (8), articolul 9 alineatul (1) și articolul 17 se aplică începând de la 4 iulie 2015.

Articolul 23

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
D. KOURKOULAS

ANEXA I

FORMULAR PENTRU INFORMAȚIILE OFERITE DEPONENTILOR

Informații de bază referitoare la protecția depozitului

Depozitele de la (a se insera denumirea instituției de credit) sunt protejate prin:	[a se insera denumirea SGD relevantă] ⁽¹⁾
Limita protecției:	100 000 EUR per deponent per instituție de credit ⁽²⁾ [a se înlocui cu quantumul corespunzător dacă moneda este alta decât EUR] [după caz:] Următoarele mărci aparțin instituției dumneavoastră de credit [a se insera toate mărcile care funcționează pe baza aceleiași licențe]
Dacă aveți mai multe depozite plasate la aceeași instituție de credit:	Toate depozitele plasate la aceeași instituție de credit sunt „agregate” și totalul este supus limitei de 100 000 EUR [a se înlocui cu quantumul corespunzător dacă moneda este alta decât EUR] ⁽²⁾
Dacă aveți un cont comun cu altă persoană (alte persoane):	Se aplică limita de 100 000 EUR [a se înlocui cu quantumul corespunzător dacă moneda este alta decât EUR] separat, pentru fiecare deponent ⁽³⁾
Perioada de rambursare în caz de faliment al instituției de credit:	7 zile lucrătoare ⁽⁴⁾ [a se înlocui cu un alt termen, dacă este cazul]
Moneda de rambursare:	euro [a se înlocui cu o altă monedă, dacă este cazul]
Date de contact:	[a se insera datele de contact ale SGD relevante (adresă, telefon, e-mail etc.)]
Informații suplimentare:	[a se insera site-ul web al SGD relevante]
Confirmarea deponentului:	

Informații suplimentare (toate informațiile de mai jos sau o parte dintre acestea)

⁽¹⁾ Schema responsabilă de protecția depozitului dumneavoastră

[numai dacă este cazul:] Depozitul dumneavoastră este acoperit de o schemă contractuală recunoscută în mod oficial ca schemă de garantare a depozitelor. În caz de insolvență a instituției dumneavoastră de credit, depozitele vă vor fi rambursate până la un quantum de 100 000 EUR [a se înlocui cu quantumul corespunzător, dacă moneda este alta decât EUR].

[numai dacă este cazul:] Instituția dumneavoastră de credit participă la o schemă instituțională de protecție recunoscută în mod oficial ca schemă de garantare a depozitelor. Acest lucru înseamnă că toate instituțiile care participă la această schemă își acordă sprijin reciproc pentru a evita situația de insolvență. În caz de insolvență, depozitele vă vor fi rambursate până la un quantum de 100 000 EUR [a se înlocui cu quantumul corespunzător, dacă moneda este alta decât EUR].

[numai dacă este cazul:] Depozitul dumneavoastră este acoperit de o schemă de garantare a depozitelor legală și de o schemă de garantare a depozitelor contractuală. În caz de insolvență a instituției dumneavoastră de credit, depozitele vă vor fi rambursate, în orice caz, până la 100 000 EUR [a se înlocui cu quantumul corespunzător, dacă moneda este alta decât EUR].

[numai dacă este cazul:] Depozitul dumneavoastră este acoperit de o schemă de garantare a depozitelor legală. În plus, instituția dumneavoastră de credit participă la un sistem instituțional de protecție ai cărui membri își acordă sprijin reciproc pentru a evita situația de insolvență. În caz de insolvență, depozitele vă vor fi rambursate până la un quantum de 100 000 EUR [a se înlocui cu quantumul corespunzător, dacă moneda este alta decât EUR] de către sistem de garantare a depozitelor.

⁽²⁾ Limita generală a protecției

În cazul în care un depozit nu este disponibil deoarece o instituție de credit nu este în măsură să își îndeplinească obligațiile financiare, deponentii primesc rambursări din partea unui sistem de garantare a depozitelor. Fiecare rambursare are un plafon maxim de 100 000 EUR [a se înlocui cu quantumul corespunzător, dacă moneda este alta decât EUR] per instituție de credit. Acest lucru înseamnă că toate depozitele de la aceeași instituție de credit sunt agregate pentru a stabili nivelul de acoperire. De exemplu, dacă un deponent deține un cont de economii în valoare de 90 000 EUR și un cont curent în care are 20 000 EUR, acestuia i se vor rambursa doar 100 000 EUR.

[numai dacă este cazul:] Această metodă va fi aplicată și dacă o instituție de credit funcționează sub mai multe mărci. [a se insera denumirea instituției de credit la care este deschis contul] desfășoară activități și sub următoarele mărci [a se insera toate celelalte mărci ale aceleiași instituții de credit]. Acest lucru înseamnă că toate depozitele la una sau mai multe entități cu aceste mărci sunt acoperite până la un quantum maxim de 100 000 EUR.

(³) Limita protecției pentru conturile comune

În cazul conturilor comune, limita de 100 000 EUR se aplică fiecărui deponent.

[numai dacă este cazul:] Cu toate acestea, depozitele într-un cont ai cărui beneficiari sunt două sau mai multe persoane în calitatea lor de membri ai unui parteneriat de afaceri, asociații sau grupări de natură asemănătoare, fără personalitate juridică, sunt agregate și tratate ca și când ar fi fost plasate de un singur deponent, pentru calculul limitei de 100 000 EUR [a se înlocui cu cuantumul corespunzător, dacă moneda este alta decât EUR].

În anumite cazuri [a se insera cazurile definite în legislația națională], depozitele sunt garantate până la un quantum de peste 100 000 EUR [a se înlocui cu cuantumul corespunzător, dacă moneda este alta decât EUR]. Informații suplimentare sunt disponibile la [a se insera adresa site-ului web al SGD relevant].

(⁴) Rambursarea

Schema de garantare a depozitelor responsabilă este [a se insera denumirea și adresa, numărul de telefon, adresa de e-mail și adresa site-ului web]. Aceasta vă va rambursa depozitele (până la un quantum de 100 000 EUR [a se înlocui cu cuantumul corespunzător, dacă moneda este alta decât EUR]) în termen de [a se insera perioada de rambursare în conformitate cu dispozițiile legislației naționale] cel târziu, iar de la [31 decembrie 2023] în termen de [7 zile lucrătoare].

[A se adăuga informații cu privire la plățile în condiții de urgență/plățile intermediare în cazul în care quantumul rambursabil (cuantumurile rambursabile) nu poate fi disponibilizat (nu pot fi disponibilizate) în termen de 7 zile lucrătoare.]

Dacă nu ați primit o rambursare în acest termen, vă recomandăm să contactați schema de garantare a depozitelor, întrucât termenul în care puteți pretinde rambursarea poate fi limitat. Informații suplimentare sunt disponibile la [a se insera adresa site-ului web al SGD responsabile].

Alte informații importante

În general, toți deponenții, persoane fizice sau societăți, sunt acoperiți de scheme de garantare a depozitelor. Excepțiile pentru anumite depozite sunt indicate pe site-ul web al schemei de garantare a depozitelor responsabilă. Instituția dumneavoastră de credit vă va informa, de asemenea, la cerere, dacă anumite produse sunt sau nu acoperite. Dacă depozitele sunt acoperite, banca vă confirmă acest lucru și în extrasul de cont.

ANEXA II

PARTEA A

Directive abrogate împreună cu modificările lor succesive (menționate la articolul 21

Directiva 94/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului

Directiva 2009/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului

PARTEA B

Termene de transpunere (menționate la articolul 21

Directiva	Termenul de transpunere
94/19/CE	1.7.1995
2009/14/CE	30.6.2009
2009/14/CE [articolul 1 punctul 3 litera (i) al doilea paragraf, articolul 7 alineatele (1a) și (3) și articolul 10 alineatul (1) din Directiva 94/19/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/14/CE]	31.12.2010

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 94/19/CE	Directiva 2009/14/CE	Prezenta directivă
—	—	Articolul 1
Articolul 1 punctul 1		Articolul 2 alineatul (1) punctul 1
Articolul 1 punctul 2		Articolul 2 alineatul (1) punctul 3
Articolul 1 punctul 3		Articolul 2 alineatul (1) punctul 4
Articolul 1 punctul 4		Articolul 2 alineatul (1) punctul 7
Articolul 1 punctul 5		Articolul 2 alineatul (1) punctul 8
		Articolul 2 alineatul (1) punctul 9
		Articolul 2 alineatul (1) punctul 10
		Articolul 2 alineatul (1) punctele 11-18
		Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 1 punctul 1		Articolul 2 alineatul (3)
		Articolul 3
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 1 punctul 1	Articolul 4 alineatul (1)
		Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (1)		Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (2)		Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (3)		Articolul 4 alineatele (5) și (6)
		Articolul 4 alineatul (9)
		Articolul 4 alineatele (10) și (11)
Articolul 2		Articolul 5 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)
Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul 1		Articolul 5 alineatul (1) litera (d)
		Articolul 5 alineatul (1) litera (e)
Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul 10		Articolul 5 alineatul (1) litera (f)
Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul 2		Articolul 5 alineatul (1) litera (g)
Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul 5		Articolul 5 alineatul (1) litera (h)
Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul 6		Articolul 5 alineatul (1) litera (i)
Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctele 3 și 4		Articolul 5 alineatul (1) litera (j)
Articolul 7 alineatul (2), anexa I punctul 12		Articolul 5 alineatul (1) litera (k)

Directiva 94/19/CE	Directiva 2009/14/CE	Prezenta directivă
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 1 punctul 3 litera (a)	Articolul 6 alineatul (1) Articolul 6 alineatele (2) și (3) Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (5)	Articolul 1 punctul 3 litera (a)	Articolul 6 alineatul (5) Articolul 6 alineatul (6)
Articolul 8	Articolul 1 punctul 3 litera (d)	Articolul 6 alineatul (7) Articolul 7 alineatele (1), (2) și (3) Articolul 7 alineatele (4)-(9)
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 1 punctul 6 litera (a)	Articolul 8 alineatul (1) Articolul 8 alineatele (2)-(6)
Articolul 10 alineatul (4)		Articolul 8 alineatul (7)
Articolul 10 alineatul (5)		Articolul 8 alineatul (8) Articolul 8 alineatul (9)
Articolul 7 alineatul (6)		Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 11		Articolul 9 alineatul (2) Articolul 9 alineatul (3) Articolele 10-13
Articolul 4 alineatul (1)		Articolul 14 alineatul (1) Articolul 14 alineatele (2)-(8)
Articolul 6		Articolul 15
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 1 punctul 5	Articolul 16 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 9 alineatul (2)		Articolul 16 alineatul (4) Articolul 16 alineatul (5)
Articolul 13		Articolul 17
	Articolul 1 punctul 4	Articolul 18